

تخلفات ایمیدرو افشا شد

دیوان محاسبات با شناسایی ترک فعل‌ها و تخلفات ایمیدرو، پرونده این سازمان را برای رسیدگی قضایی به دادسرای این دیوان ارسال کرد

بالاخره تخلفات سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران موسوم به «ایمیدرو»، در راستای صیانت از حقوق ملت و ارتقای شفافیت مالی، به دادسرای دیوان محاسبات ارجاع شد. این اقدام پس از بررسی دقیق صورت‌های مالی ایمیدرو صورت گرفت که نشان دهنده ترک فعل‌ها و نقض قوانین در این سازمان است. از انتصابات غیر قانونی تا عدم وصول مطالبات و تها تر غیر مجاز سود سهام، این تخلفات ضمن آنکه انضباط مالی را خدشه‌دار کرده، حقوق دولت و مردم را نیز تضییع کرده است. در شرایطی که اقتصاد کشورمان نیازمند شفافیت و مدیریت کارآمد است، این اقدام می‌تواند گامی مهم در مسیر اصلاح نظام مالی شرکت‌های دولتی باشد.

■ ■ ■

با اتکا به منابع طبیعی و صنایع معدنی، یکی از پایه‌های اصلی توسعه کشورمان را باید در سازمان‌هایی نظیر ایمیدرو یا همان سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران جست‌وج کرد چراکه به‌عنوان یکی از نهادهای کلیدی در حوزه معادن و صنایع معدنی، نقشی محوری در بهره‌برداری از این ظرفیت عظیم و تبدیل آن به ارزش افزوده اقتصادی دارد. با این حال، گزارش اخیر دیوان محاسبات کشور نشان می‌دهد؛ این سازمان، به‌جای پیشبرد اهداف توسعه‌ای، درگیر تخلفات مالی و مدیریتی شده که عملکرد آن را تضعیف کرده و اعتماد عمومی به مدیریت منابع کشور را نیز تحت‌تأثیر قرار داده است.

دیوان محاسبات، به‌عنوان نهادی که وظیفه نظارت بر عملکرد مالی دستگاه‌های دولتی و عمومی را بر عهده دارد، در بررسی‌های خود به موارد متعددی از تخلفات در ایمیدرو برخورد کرده است. این تخلفات که در گزارش رسمی

دیوان به‌صراحت ذکر شده‌اند، شامل انتصابات غیر قانونی، عدم وصول به‌موقع مطالبات، تها تر غیر قانونی سود سهام و عدم پرداخت سود سهام قطعی دولت است. هر یک از این موارد، به‌تنهایی می‌تواند تبعات سنگینی برای اقتصاد ملی و حقوق عمومی به دنبال داشته باشد.

■ **نقض قوانین در رأس مدیریت**

یکی از مهم‌ترین تخلفات شناسایی‌شده در ایمیدرو، انتصاب افرادی در پست‌های کلیدی بدون رعایت ضوابط قانونی است. این موضوع که در گزارش دیوان محاسبات به‌عنوان یکی از محورهای اصلی تخلف ذکر شده، نشان دهنده ضعف در فرآیندهای مدیریتی و نظارتی این سازمان است. انتصابات غیر قانونی صرفا به کاهش کارایی سازمان منجر نمی‌شود، بلکه می‌تواند زمینه‌ساز فساد و سوءاستفاده از منابع

عمومی شود. وقتی افراد بدون شایستگی لازم یا بدون رعایت معیارهای قانونی در رأس امور قرار می‌گیرند، تصمیم‌گیری‌های کلان سازمان از مسیر درست خود منحرف شده و منافع عمومی به خطر می‌افتد.

این تخلف که به نظر می‌رسد، ریشه در نبود نظارت کافی یا نفوذ روابط غیر رسمی در فرآیند انتصابات دارد، نشان دهنده نیاز مبرم به اصلاح ساختارهای مدیریتی در ایمیدرو است. دیوان محاسبات با شناسایی این مشکل، گامی مهم در راستای شفاف‌سازی برداشته و ارجاع پرونده به دادسرای این دیوان نشان دهنده عزم جدی این نهاد برای برخورد با متخلفان است.

■ **ضربه به منابع مالی دولت**

یکی دیگر از تخلفات برجسته ایمیدرو، عدم وصول به‌موقع مطالبات حق‌السهم معادن و سود سهام شرکتهای تابعه است. معادن، به‌عنوان یکی از منابع اصلی درآمد کشور، باید به‌گونه‌ای مدیریت شوند که منافع حاصل از آنها به‌صورت

کامل و به‌موقع به خزانه دولت واریز شود. با این حال، گزارش دیوان محاسبات نشان می‌دهد، ایمیدرو در این زمینه کوتاهی کرده و نتوانسته است مطالبات خود را به‌موقع وصول کند.

این موضوع از دو منظر قابل بررسی است؛ نخست، تأثیر مستقیم آن بر بودجه دولت و کاهش منابع مالی مورد نیاز برای اجرای طرح‌های توسعه‌ای و خدماتی؛ و دوم، نشانه‌ای از ضعف در مدیریت مالی و نظارتی ایمیدرو، عدم وصول مطالبات، به‌ویژه در شرایطی که اقتصاد کشورمان با چالش‌های متعددی مواجه است، می‌تواند به کاهش توان مالی دولت برای پاسخگویی به نیازهای عمومی منجر شود.

علاوه بر این، تها تر غیر قانونی بخشی از سود سهام بدون رعایت فرآیندهای قانونی گردش خزانه، یکی دیگر از تخلفات مالی ایمیدرو است. تها تر، اگرچه در برخی موارد می‌تواند ابزاری برای تسویه بدهی‌ها باشد اما بدون رعایت اصول قانونی و شفافیت، به بستری برای سوءاستفاده و تضییع حقوق دولت تبدیل می‌شود. این اقدام انضباط مالی را مختل می‌کند و اعتماد عمومی به نهادهای دولتی را نیز کاهش می‌دهد.

■ **نقض حقوق عمومی**

یکی دیگر از موارد تخلف که در گزارش دیوان محاسبات به آن اشاره شده، عدم پرداخت سود سهام قطعی دولت مربوط به عملکرد سال‌های

گذشته است. این سود سهام که بخش مهمی از درآمدهای دولت را تشکیل می‌دهد، باید به خزانه واریز شود تا در راستای تأمین نیازهای عمومی و اجرای پروژه‌های ملی مورد استفاده قرار گیرد. اما کوتاهی ایمیدرو در این زمینه، نشان دهنده ضعف در تعهد این سازمان به منافع عمومی است.

این تخلف، در کنار سایر موارد ذکر شده، تصویری نگران‌کننده از وضعیت مالی و مدیریتی ایمیدرو ارائه می‌دهد. در شرایطی که کشور به منابع مالی پایدار برای توسعه زیرساخت‌ها و بهبود معیشت مردم نیاز دارد، چنین تخلفاتی می‌تواند به مانهی

جدی در مسیر پیشرفت تبدیل شود.

■ **گامی در مسیر شفافیت**

اقدام دیوان محاسبات کشور، با ارجاع پرونده تخلفات ایمیدرو به دادسرای این دیوان، به شناسایی و برخورد با متخلفان کمک می‌کند و انتظار می‌رود پیامی روشن به سایر سازمان‌ها و نهادهای ارسال کند که هیچ تخلفی از دید نهادهای

نظارتی پنهان نخواهد ماند.

علاوه بر ارجاع پرونده به دادسرا، دیوان محاسبات بر لزوم اصلاح فرآیندهای مالی و جلوگیری از تکرار رو بهای مغایر قانون تأکید کرده است. این توصیه‌ها، اگر به‌درستی اجرا شوند، می‌توانند به بهبود عملکرد ایمیدرو و سایر سازمان‌های مشابه منجر شوند. اصلاح ساختارهای مدیریتی، تقویت نظارت داخلی و استفاده از فناوری‌های نوین برای رصد تراکنش‌های مالی از جمله راهکارهایی است که می‌تواند از تکرار چنین تخلفاتی جلوگیری کند.

تخلفات مالی و مدیریتی در سازمان‌هایی مانند ایمیدرو، تبعات گسترده‌ای به دنبال دارد. از یکسو، این تخلفات به کاهش اعتماد عمومی به نهادهای دولتی منجر می‌شود. وقتی مردم شاهد کوتاهی در مدیریت منابع ملی هستند، اعتماد آنها به کرای و شفافیت نظام مدیریتی کشور کاهش

می‌یابد. از سوی دیگر، این تخلفات به زبان‌های مالی مستقیم برای دولت منجر شده و منابع مورد نیاز برای توسعه کشور را محدود می‌کند. در سطح کلان، چنین مشکلاتی می‌تواند به کاهش سرمایه‌گذاری در بخش معادن و صنایع معدنی منجر شود. سرمایه‌گذاران، چه داخلی و چه خارجی، به دنبال محیطی شفاف و قابل اعتماد برای فعالیت هستند. وجود تخلفات مالی و مدیریتی در سازمانی مانند ایمیدرو، می‌تواند این اعتماد را خدشه‌دار کرده و فرصت‌های توسعه را از کشور سلب کند.

برای جلوگیری از تکرار چنین تخلفاتی، لازم است اقدامات اصلاحی در سطوح مختلف انجام شود. نخست، تقویت نظارت داخلی در ایمیدرو و سایر سازمان‌های مشابه ضروری است. ایجاد ساز و کارهای شفاف برای انتصابات، رصد مستمر تراکنش‌های مالی و استفاده از سیستم‌های دیجیتال برای مدیریت مطالبات می‌تواند از بروز تخلفات جلوگیری کند.

دوم، آموزش و ارتقای شایستگی مدیران و کارکنان در حوزه‌های مالی و نظارتی می‌تواند به بهبود عملکرد سازمان کمک کند. سوم، همکاری نزدیک‌تر بین دیوان محاسبات و سازمان‌هایی مانند ایمیدرو برای شناسایی زودهنگام مشکلات و ارائه راهکارهای پیشگیرانه ضروری است.

جلب مشارکت عمومی و رسانه‌ها در نظارت بر عملکرد سازمان‌های دولتی می‌تواند به افزایش شفافیت و پاسخگویی منجر شود. اقدام دیوان محاسبات در ارجاع پرونده تخلفات ایمیدرو به دادسرا، گامی مهم در راستای صیانت از حقوق عمومی و ارتقای انضباط مالی است. در شرایطی که اقتصاد کشورمان به شفافیت و مدیریت کارآمد نیاز دارد، چنین اقداماتی می‌تواند اعتماد عمومی را بازسازی کرده و راه را برای توسعه پایدار هموار کند.

وعده جدی وزیر جهاد کشاورزی به گندمکاران

وزیر جهاد کشاورزی، در برنامه‌ای تلویزیونی اعلام کرد تمامی مطالبات گندمکاران، پیش از آغاز سال زراعی جدید در مهرماه تسویه خواهد شد. این وعده جدید که به‌عنوان یکی از اولویت‌های دولت چهاردهم مطرح شده، امیدواری‌های بسیاری را در میان کشاورزان ایجاد کرده است و انتظار دارند با دقت و تعهد کامل اجرا شود.

■ ■ ■

غلامرضا نوری‌قرچله، وزیر جهاد کشاورزی با تأکید بر تسویه کامل مطالبات گندمکاران، کلزاکاران و چای‌کاران پیش از مهرماه، گامی برای تقویت اعتماد کشاورزان به سیاست‌های دولت برداشته است. به گفته نوری، تاکنون ۹۴درصد از مطالبات گندمکاران، ۹۵درصد از مطالبات کلزاکاران و ۷۵درصد از مطالبات چای‌کاران پرداخت شده است. این سرعت و حجم پرداخت، به اذعان وزیر، در تاریخ کشاورزی ایران بی‌سابقه بوده و نشان دهنده عزم جدی دولت برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی است.

گندم به‌عنوان محصولی راهبردی، نقش کلیدی در امنیت غذایی کشورمان دارد. خرید تضمینی گندم و پرداخت به‌موقع مطالبات، انگیزه کشاورزان برای ادامه تولید را افزایش می‌دهد و از کاهش سطح زرت کشت و وابستگی به واردات جلوگیری می‌کند. وعده وزیر جهاد کشاورزی برای تسویه کامل مطالبات تا مهرماه، می‌تواند نقطه عطفی در بهبود وضعیت معیشتی کشاورزان و تقویت زیرساخت‌های کشاورزی باشد.

■ **وضعیت کنونی خرید تضمینی گندم**

بر اساس گزارش‌ها، تا تاریخ ۱۳ شهریور ۱۴۰۴، حدود ۷/۱میلیون تن گندم به‌صورت تضمینی از کشاورزان خریداری شده و پیش‌بینی می‌شود این رقم تا پایان فصل به ۸میلیون تن برسد. با وجود کاهش ۲۰درصدی تولید گندم در سال جاری، وزارت جهاد کشاورزی مدعی است با برنامه‌ریزی مناسب، ذخیره احتیاطی و جبران کسری تولید را تأمین کرده است.

همچنین پرداخت ۹۴درصد از مطالبات گندمکاران، اقدامی قابل توجه است. با این حال، انتظار می‌رود درصد باقی‌مانده نیز در اسرع وقت تسویه شود. این امر به‌ویژه برای کشاورزانی که به نقدینگی برای کشت سال آینده وابسته‌اند، اهمیت حیاتی دارد. در سال‌های گذشته، تأخیر در پرداخت مطالبات، نارضایتی‌هایی را در میان گندمکاران ایجاد کرده بود که گاه به کاهش انگیزه برای تولید منجر می‌شد. اجرای دقیق وعده وزیر می‌تواند این اعتماد خدشه‌دار شده را بازسازی کند.

دوم، پرداخت مطالبات، توان مالی کشاورزان را برای سرمایه‌گذاری در کشت سال آینده افزایش می‌دهد. خرید بذر، کود و تجهیزات کشاورزی و همچنین پرداخت هزینه‌های کارگری، همگی به نقدینگی وابسته‌اند. تسویه سریع مطالبات، امکان برنامه‌ریزی بهتر برای کشاورزان را فراهم می‌کند و بهره‌وری تولید را افزایش می‌دهد. گندم به‌عنوان ماده اولیه نان، یکی از مهم‌ترین کالاهای اساسی در سبد غذایی خانوارهای ایرانی است. حمایت از گندمکاران و تضمین تولید پایدار این محصول، وابستگی به واردات را کاهش داده و در شرایط تحریم‌های اقتصادی، یک مزیت استراتژیک محسوب می‌شود.

با وجود وعده امیدوارکننده وزیر، چالش‌هایی نیز در مسیر اجرای آن وجود دارد. یکی از چالش‌ها، مسئله قیمت‌گذاری گندم برای سال زراعی جدید است. تعیین قیمت منصفانه برای گندم، نقشی کلیدی در حفظ انگیزه کشاورزان و جلوگیری از کاهش تولید دارد. انتظار می‌رود وزارت جهاد کشاورزی با در نظر گرفتن هزینه‌های تولید و شرایط اقتصادی، قیمتی عادلانه تعیین کند.

سازمان برنامه‌بودجه از بررسی طرحی برای حمایت ویژه از گروه‌های آسیب‌پذیر خبر می‌دهد

«حمایت هدفمند»، طرح جدید معیشتی یارمز جراحی یاران‌های؟

دولت می‌گوید تمرکز طرح نو حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر، تغذیه، سلامت، آموزش و مسکن بوده و پروژه‌های عمرانی را با وجود محدودیت‌ها پیش می‌برد

■ **آموزش**

تاوانی مالی، گاهی کودکان را پیش از آنکه فرصتی برای یادگیری بیابند از کلاس‌های درس دور می‌کند. کودکانی که به دلیل تنگدستی خانواده‌ها ترک تحصیل می‌کنند یا هرگز به مدرسه نمی‌روند، آینده خود را از دست می‌دهند و چرخه فقر را برای نسل‌های بعدی نیز تداوم می‌بخشند. این طرح با شناسایی این کودکان و ارائه حمایت‌های مالی، زیرساختی و حتی مشاوره‌ای، می‌خواهد راه آنها را به سوی آموزش هموار کند. از تأمین هزینه‌های تحصیلی گرفته تا ایجاد زیرساخت‌های آموزشی در مناطق محروم، این برنامه تلاش می‌کند تا هیچ کودکی به دلیل فقر از تحصیل بازماند.

■ **مسکن**

سرنه‌ای امن، برای بسیاری از خانواده‌های کم‌درآمد، آرزویی دور از دسترس است. طرح «حمایت هدفمند» با بررسی وضعیت سکونت اقشار ضعیف، به دنبال راهکارهایی برای بهبود شرایط زندگی آنهاست. این راهکارها می‌توانند شامل یارانه‌های اجاره، تسهیلات برای خرید یا ساخت مسکن ارزان‌قیمت و حتی بازسازی خانه‌های ناامن باشند. هدف این بخش، نه تنها تأمین سرپناه، بلکه ایجاد حس امنیت و کرامت برای خانواده‌های محروم است.

■ **سرنوشت طرح‌های قبلی**

یکی از مهم‌ترین پرسش‌هایی که در ذهن مردم شکل گرفته، سرنوشت طرح‌های معیشتی پیشین است. یارانه‌های نقدی ماهانه که از سال ۱۳۸۹ آغاز شد، برای بسیاری از خانواده‌ها به منبعی ثابت برای تأمین نیازهای اولیه تبدیل شده است. با این حال، یارانه‌ها، به دلیل توزیع عام و عدم تناسب با نرخ تورم، نتوانسته‌اند به‌طور کامل گره‌ای از مشکلات معیشتی باز کنند. کمک‌های معیشتی که در مقاطع مختلف برای جبران افزایش قیمت‌ها ارائه شدند، نیز به دلیل پراکندگی و عدم شناسایی دقیق نیازمندان، گاهی اثربخشی محدودی

و وضعیت معیشتی، فشار سنگینی بر غالب جامعه تحمیل کرده و خیلی‌ها را به مشقت انداخته است، در چنین وضعیتی، سازمان برنامه و بودجه از طرحی نو به نام «حمایت هدفمند» خبر می‌دهد، تا گره‌ای از این معضل باز کند. این برنامه، با محوریت تغذیه، سلامت، آموزش و مسکن، وعده می‌دهد، نیازهای اساسی اقشار آسیب‌پذیر را هدفمندتر از همیشه تأمین کند. در حالی که تخصیص ارز ترجیحی و اجرای کامل بودجه عمرانی سال گذشته، عزم دولت را برای بهبود معیشت و توسعه نشان می‌دهد، پرسشی کلیدی در ذهن مردم محاباز کرده است، آیا این طرح، ادامه‌ای بر سیاست‌های معیشتی گذشته است یا گامی برای بازنگری و جراحی یاران‌ها؟ آیا یاران نقدی، کمک معیشتی و کالابرگ جای خود را به این برنامه خواهند داد؟

■ ■ ■

در شرایطی که فشارهای اقتصادی، زندگی را برای بسیاری از مردم به چالشی روزمره تبدیل کرده است، دولت با معرفی طرحی جدید به نام «حمایت هدفمند» وارد میدان شده است. این طرح که با محوریت چهار حوزه کلیدی تغذیه، سلامت، آموزش و مسکن طراحی شده، ضمن آنکه به دنبال رفع نیازهای فوری اقشار آسیب‌پذیر است، می‌خواهد با شناسایی دقیق و تخصیص هوشمندانه منابع، عدالت اجتماعی را به معنای واقعی کلمه محقق سازد. اما آنچه این طرح را از برنامه‌های پیشین متمایز می‌کند، تأکید بر هدفمندی و استفاده از داده‌های دقیق برای شناسایی نیازمندان است. در این میان، سرنوشت یارانه‌های نقدی، کمک‌های معیشتی و کالابرگ‌ها در ایهام است، اینکه چه خواهد شد؟ آیا این طرح، جایگزین برنامه‌های قبلی است یا مکملی برای آنها؟

■ **تغذیه**

سوء تغذیه، زخمی پنهان بر پیکر جامعه است که سلامت جسمی و روانی افراد را تهدید می‌کند و آینده نسل‌ها را به خطر می‌اندازد. بر اساس داده‌های اولیه استخراج‌شده از پایگاه اطلاعات ایران‌تبار، حدود ۷/۵میلیون نفر در کشور نیاز به حمایت تغذیه‌ای دارند. این طرح با شناسایی دقیق افرادی که در تأمین نیازهای اولیه خود ناتوان‌اند، قصد دارد با ارائه بسته‌های غذایی هدفمند، گامی مؤثر در کاهش سوء تغذیه بردارد. این اقدام، می‌تواند به بهبود سلامت عمومی کمک و از هزینه‌های سنگین درمان در آینده جلوگیری کند.

■ **سلامت**

دسترسی به خدمات درمانی و داروهای ضروری، برای بسیاری از خانواده‌های کم‌درآمد به رویایی دست‌نیافتنی تبدیل شده است. طرح «حمایت هدفمند» با تمرکز بر تأمین دارو و خدمات پزشکی برای این گروه‌ها، تلاش می‌کند تا بار مالی درمان را از دوش آنها بردارد. تخصیص ارز ترجیحی ۲۸هزار و ۵۰۰ تومانی برای تأمین کالاهای اساسی و دارو که حتی با افزایش نرخ ارز در بازار آزاد ثابت نگه داشته شده است، نشان دهنده تلاش دولت برای کاهش فشار بر اقشار ضعیف است. این طرح می‌خواهد با شناسایی دقیق افرادی که در تأمین هزینه‌های درمانی مشکل دارند، حمایت‌ها را به‌صورت متمرکز و مؤثر ارائه دهد.